

Trinadeseta glava

OBJASNENIE PO TELEFONA

Emo pak pusna “Marina”. Znaeshe ja veche naizust, no ne mu omryzvashe da ja slusha.

Naj-posle toj se reshi na edna bezumna dyrzost. Otide do telefona, vdigna slushalkata i zavyrjtja pet pyti diska na nomeratora.

Ottatyk se vdigna slushalkata.

- Da? - chu se prijaten glas.

- Marina?

- Tja e na telefona. Koj ja tyrsi?

- Zagadka.

- Koj se obazhda? Shte zatvorja telefona!

- Molja ti se, nedej!

- Kazhete si imeto!

- Emil se obazhda.

- O, Emo, ti li si? Ne mozhah da te poznaja.

- Glasyt se izmenja.

- Da, zatova. Zashto se obazhdash?

- Prosto taka. Klasnata beshe u nas.

- Taka li?

- Da. I mi naprikazva kup gluposti.

- Kakvi?

- Kakvito iskash. Tja napravo ima detektivski naklonnosti.

- Kakvo kaza?

- Koj s kogo hodel i takiva razni...

- Ja vizh!

- Taka e.
- Za men kakvo kaza?
- Nishto.
- A za tebe pozna li?
- Njama kakvo da poznavava za men.
- Znachi, ne e poznala.
- Ne. Nikoj ne mozhe da poznae.
- Taka li?
- Da.
- Iskash li az da poznaja?
- Hajde.
- Ti znaesh li s koja hodish?
- Kazhi de!
- S edno momichence ot deveti klas.
- Ne e vjarno.
- Az dneska te vidjah s neja.
- Mozhe da si me vidjala, no ne e vjarno.
- Nashite momicheta taka kazvat.
- Te nishto ne znajat.
- A! Ponjakoga znajat.
- Znajat samo s kljukarstvo da se zanimavat.
- Prav si.
- Ako ne bjah siguren, njamashe da ti kazha.
- Kakvo drugo interesno kaza klasnata?
- Che otiva u Slavcho, a sled tova ne znam si kyde.
- Znachi gi e zagrijala.
- Otkyde shte znam!
- Nali ti e kazala?
- To si e nejna rabota. Opita se da me verbuva za nejnoto razuznavane, samo che ne stana.
- Ima njakoj ot nashija klas, ta j dokladva vsichko.
- I az taka predpolagam.

- Samo che ne znam koj e.
- I az.
- Az mislja, che e ili Dora, ili Rosina.
- Ne biva da gi obvinjavash bez osnovanie. Az ne sym siguren, che sa te.
- Trjabva da se razbere.
- Shte razberem. Kazhi ti neshto interesno.
- Kakvo da ti kazha? Njama kakvo. Kazhi ti.
- Da, Marinke. Shte ti kazha. Samo che...
- Samo che kakvo?
- Nishto. Dvoumja se.
- Hajde, ne se dvoumi. Mozhe da se razkolebaesh.
- Njama. Vse njakoga shte ti go kazha, Marinke.
- Kakvo shte mi kazhesh, Emo?
- Njama da mi se syrdish, nali?
- Njama, razbira se. Nikoga ne bih ti se razsyrdila.
- Dobre togava. No vse pak...
- Hajde, hajde, ne se boj. Na nikogo njama da kazha.
- Njama da kazhesh, nali?
- Njama, ne se bezpokoij.
- Ne se bezpokoija, prosto nabiram smelost.
- Nabra li ja?
- Da, Marinke. Ako njakoj ti kazhe, che sym idiot, mozhe napyлно da mu povjarvash.
- Zashto, Emo?
- Zashtoto i az ne znam.
- Tova li beshe?
- Ne, Marinke, dosega njamah smelost, no sega veche njama kak. Az te obicham, Marina!
- Nikakyv otgovor. Samo tezhko dishane v slushalkata.
- Emo se uplashi, da ne bi da j e stanalo neshto.
- Ne mi se syrdish, Marinke, nali?

- Ne, Emo.
- I njama da kazhesh na nikogo?
- Njama, Emo.
- Znam, ti si naj-dobroto momiche na sveta!
- O, Emo!
- Zashto, taka e!
- Ne, ne e!
- Kak? Kak da ne e taka?
- Nishto ne znaesh! Nishto. I ne trjabva da znaesh, no shte ti kazha.
- Ne, nedej.
- Strahuvash se?
- Ne.
- Togava slushaj. Nikoj ne bi ti zabranil da me obichash, no ne trjabva. Ne trjabva! Zabravi me!
- Ne moga, Marinke! Nima ne mozhesh da me obichash i ti? Ili pone...
- Ne, Emo, az obicham drug. Na nego prinadlezha. Zabravi me! Neka si ostanem samo prijateli. Ne biva da se poddavash na syrceto si.
- No az te obicham!
- Znam.
- Obicham te!
- Ne biva!
- Znachi, nikakva nadezhda njama?
- Njama.
- Tolkova li sym losh?
- O ne! Syvsem ne si. Dori si mnogo dobyr, no kakvo da napravja? Az obicham drug. Shte ti dam snimkata si.
- Shte byda mnogo radosten!
- Drugo nishto ne moga da ti obeshtaja.

- Nishto! Tova mi e dostatychno. Az vse pak shte te obicham!

- Emo, ne si dete!

- Znam, ne sym. Togava, spored teb, decata mogat da obichat istinski.

- Mozhe bi e taka.

- Zhalko, che ne sym dete! Shtjah da byda shtastliv, che nishto njama da razbiram.

- Ne prikazvaj taka, Emo. Vizhdash, che ne moga da ti pomogna.

- Az ne iskam poveche nishto ot teb.

- Razbiram te, Emo, bila sym na tvoeto mjasto.

- Ne te obvinjavam, vjarvam ti. Hajde, dovizhdane.

- Dovizhdane, Emo.

Toj postavi slushalkata i se izlegna. Zamisli se. Ot magnetofona se chivashe "Predaj se, syrce!". "Mozhe bi i az trjabva da se predam – kaza si Emo. – A taka uzhasno ja obicham! Uzhasno! Nikoj ne znae kak ja obicham, dori i tja!".

Ne znaeshe kakvo da pravi. Nikoga ne beshe izpitval tolkova razocharovanie...